

BEZORGEN
De Voorzitter van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA Den Haag

Lange Voorhout 8
Postbus 20015
2500 EA Den Haag
T 070 - 342 43 44
F 070 - 342 41 30
E voorlichting@rekenkamer.nl
W www.rekenkamer.nl

DATUM 14 september 2012
BETREFT Beantwoording van vragen n.a.v. het rapport *Publieke organisaties en private activiteiten* (Tweede Kamer, vergaderjaar 2011-2012, 30220, nr. 4).

Geachte mevrouw Verbeet,

Hierbij bieden wij u de op 13 september 2012 vastgestelde antwoorden aan op de vragen die de Tweede Kamer heeft gesteld over het achtergrondstudie *Publieke organisaties en private activiteiten* (Tweede Kamer, vergaderjaar 2011-2012, 30 220 nr. 4) en de antwoorden op vragen die zijn gesteld n.a.v. de *aanbiedingsbrief* bij deze publicatie, verzonden op dezelfde datum.

Algemene Rekenkamer

drs. C.C.M. Kees Vendrik,
wnd. president

dr. Ellen M.A. van Schoten RA,
secretaris

UW KENMERK

ONS KENMERK 12006509

BIJLAGE Antwoorden op de vragen over het rapport *Publieke organisaties en private activiteiten*

**Antwoorden op vragen van de vaste Kamercommissie voor OCW naar
aanleiding van de achtergrondstudie
"Publieke organisaties en private activiteiten".**

2/13

Vraag 1

Kunt u een overzicht geven hoe de 1,5 miljard inkomsten uit private middelen over onderwijsinstellingen verdeeld is?

In het onderwijs ontvangen WO, HBO en ROC in 2009 samen € 1,5 miljard uit contractactiviteiten. Het zijn doorgaans middelen uit projectgebonden financiering, vaak afkomstig van private instellingen, maar ook opdrachten van de overheid. De middelen die de universiteiten ontvangen uit de tweede geldstroom, zijn in deze optelling buiten beschouwing gelaten.

De universiteiten verwierven in 2009 in totaal € 1,1 miljard; dit vormt gemiddeld 10% van hun totale inkomsten. De inkomsten van ROC's uit werk voor derden bedroegen in totaal € 219 miljoen. De spreiding tussen de instellingen is hier groot. Bij 13% van de instellingen bedroegen de inkomsten uit contractactiviteiten meer dan 10% van de totale inkomsten. Drie instellingen hadden meer dan 20%. De inkomsten uit werk voor derden bij de HBO-instellingen bedroegen in totaal € 217 miljoen. Ook hier is sprake van een grote spreiding: zo ontving 25% van de HBO's meer dan 10% van de totale inkomsten.

Vraag 2

Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot de commerciële activiteiten van DUO?

Dit hebben wij niet onderzocht. Graag verwijzen we u voor het antwoord naar de beantwoording van de vragen die u aan het kabinet heeft gesteld over het rapport van Algemene Rekenkamer (Dossierstuk 2011-2012, nr. 2012, D28972, Tweede Kamer).

Vraag 3

Welke hogeschool wordt hier bedoeld? Aan welke private activiteiten werd één miljoen publiek geld besteed?

Het gaat hier om de Stenden Hogeschool die activiteiten in het buitenland voor een belangrijk deel met publiek geld (in totaal € ca. 1 mln. aan rijksbijdragen (inclusief het wettelijk verschuldigde collegegeld) financierde. Zij deed dit in het kader van de binnen de hogeschool ontwikkelde Grand Tour, waarbij studenten aan reguliere

opleidingen in Nederland het programma deels in het buitenland volgen. Het rapport van de Inspectie hierover is samen met de beleidsreactie van de minister van OCW op 10 juni 2011 aan de Tweede Kamer gestuurd (Tweede Kamer, vergaderjaar 2010-2011, 31288, nr. 183).

Vraag 4

Kunt u een indicatie geven van het percentage onderzoekers dat mogelijk onder druk van private opdrachtgevers staat?

Hiervan kunnen wij geen indicatie geven; dit is niet door ons onderzocht.

Vraag 5

Zijn er mogelijkheden om onderwijsinstellingen wettelijk te verplichten openheid te geven over hun private activiteiten?

Graag verwijzen we naar wat de minister van OCW u zal antwoorden op een gelijklopende vraag die u haar heeft gesteld naar aanleiding van het rapport van Algemene Rekenkamer (Dossierstuk 2011-2012, nr. 2012, D28972, Tweede Kamer).

Vraag 6

Kan worden toegelicht hoe groot de afhankelijkheid van universiteiten van het bedrijfsleven internationaal gezien is?

De internationale afhankelijkheid lag buiten de reikwijdte van ons onderzoek. Om de lezer van ons rapport context te geven bij de interpretatie van de omvang van de inkomsten uit private activiteiten bij universiteiten hebben wij een bevinding overgenomen uit twee eerdere rapporten over contractonderzoek bij universiteiten. Het eerste rapport was "Wetenschap op bestelling. Over de omgang tussen wetenschappelijke onderzoekers en hun opdrachtgevers" uitgegeven door de KNAW in 2005. Dit rapport stelt dat Nederlandse universiteiten internationaal gezien sterk afhankelijk zijn van het bedrijfsleven. Het tweede rapport was een advies aan de minister van LNV uit 2006 "Wie betaalt bepaalt? Advies over de noodzaak van onafhankelijkheid en diversiteit van het wetenschappelijk onderzoek". Dit rapport stelt dat bij onderzoek in opdracht risico's ontstaan voor de betrouwbaarheid en de toegankelijkheid van het onderzoek.

Vraag 7

Kunnen de bedragen 'derde geldstroom van universiteiten' per universiteit worden toegespitst?

Ja. In de jaarrekeningen van universiteiten staat het bedrag vermeld dat niet als primaire bekostiging van het Ministerie van OCW afkomstig is. Omdat in dit bedrag ook de tweede geldstroom is opgenomen, moeten in de toelichting bij de jaarrekening de geldstromen die afkomstig zijn van KNAW en NWO van het totale bedrag worden afgetrokken.

Vraag 8

Kunnen de bedragen 'derde geldstroom van hogescholen' per hogeschool worden toegespitst?

Ja. In de jaarrekeningen van HBO's staat het bedrag vermeld dat afkomstig is uit 'werk in opdracht van derden' of 'contractactiviteiten'.

Vraag 9

Ontstaan er risico's, nu niet duidelijk is welke kosten gemaakt zijn voor de contractactiviteiten, waardoor het financiële resultaat van de activiteiten niet inzichtelijk is? Welke risico's kan dit opleveren voor de publieke taken?

In het contract staat tegenover de betaling een tegenprestatie. Om deze tegenprestatie te kunnen leveren moeten de instellingen kosten maken, zoals personele en materiële kosten. Het is dus mogelijk dat de kosten hoger uitvallen dan de ontvangen vergoeding waardoor er sprake is van een verliesgevende activiteit. Dan is de vraag hoe een dergelijk verlies wordt opgevangen door de betrokken organisatie. Als er geen overschotten zijn uit eerdere of andere activiteiten is het nagenoeg onafwendbaar dat publieke middelen worden aangewend om een verlies te compenseren. Om oneerlijke concurrentie met private aanbieders te voorkomen, moet de publieke aanbieder de kosten integraal doorberekenen in de prijs.

Vraag 10

Welke publiek gefinancierde opleiding kon blijven bestaan door de uitvoering van private activiteiten? Waarom kon deze opleiding niet rondkomen met het publieke geld dat hiervoor beschikbaar is?

Tijdens ons onderzoek gaven medewerkers van Bedrijfsopleidingen van het ROC Midden Nederland in gesprekken met ons aan dat de opleiding *procestechniek* op het MBO niet zo populair is onder jongeren. De opleiding heeft te weinig deelnemers om rendabel te zijn. Pas als mensen in de praktijk aan het werk zijn krijgen ze interesse in deze opleiding. Omdat het ROC via het contractonderwijs een voortdurend expertise uitwisselt met bedrijven blijft voor het onderwijs kennis behouden die door de scholen niet op eigen kracht zou kunnen worden ontwikkeld. De leeftijd van cursisten in de bedrijfsklassen ligt vaak boven de 30. Het reguliere onderwijs maakt bovendien een vernieuwingsslag richting competentiegericht onderwijs en maakt hierbij gebruik van de positieve ervaring in de bedrijfsklassen.

Vraag 11

Op welke punten vindt ROC Midden Nederland dat de verantwoording over de meerwaarde van de private activiteiten nog explicieter moet, terwijl zij voldoet aan de door het ministerie van OCW gestelde verantwoordingseisen? Op welke wijze moet de verantwoording explicieter?

Het bestuur van ROC Midden Nederland heeft in zijn reactie op ons rapport aangegeven dat hij prestatie indicatoren gaat ontwikkelen om de meerwaarde van contractactiviteiten nog explicieter te benoemen en daarover in het jaarverslag te rapporteren. Het bestuur doet dit naar aanleiding van onze bevinding dat het ROC in zijn jaarverslag van 2009 geen inzicht geeft in de vormen van meerwaarde. De informatie daarover is intern vastgelegd in verschillende documenten en niet beschikbaar gesteld voor derden.

Wij menen dat het van belang is dat een instelling aantoont wat de meerwaarde van private activiteiten is voor de publieke taak uitvoering en of financiële en of de maatschappelijke meerwaarde. Ook vinden wij dat deze meerwaarde zichtbaar en aannemelijk moet worden gemaakt. Vermoedens van meerwaarde zijn niet voldoende.

Vraag 12

In hoeverre schiet de eerste geldstroom bij de Wageningen Universiteit tekort? Om hoeveel gaat het en welke activiteiten zijn daardoor afhankelijk geworden van de derde geldstroom?

De eerste geldstroom is volgens de Wageningen Universiteit niet toereikend om al het onderzoek te doen waarvan de vakgroepen vinden dat dit noodzakelijk is voor

voldoende kennisopbouw. Om hoeveel geld het gaat en welke activiteiten het betreft hebben wij niet onderzocht.

6/13

Vraag 13

Wat zijn de risicofactoren waarop werd gelet (is) bij de verbetering in de bedrijfsvoering van de private activiteiten bij het ROC Midden Nederland?

Uit ons onderzoek uit 2005 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2005, 30220, nrs. 1-2) bleek dat bij het ROC Midden Nederland risico's van publiek ondernemerschap aanwezig waren. Zo maakte het ROC Midden Nederland verlies op de contractactiviteiten en was de integrale kostentoerekening onvoldoende uitgewerkt. Sinds 2008 werkt dit ROC met een intern controleprogramma waarmee het onder andere meer zicht wil krijgen op de bedrijfsvoering van bijvoorbeeld het contractonderwijs dat in samenwerking met particuliere bedrijfsopleidingen en bedrijven wordt aangeboden. De toegenomen aandacht voor de bedrijfsvoering van private projecten heeft ook inzichtelijk gemaakt dat, om te voldoen aan de regelgeving, er veel tijd en kennis van de instelling vereist is.

Het ROC Midden Nederland geeft voor de komende strategische periode aan dat het, om de kwaliteit van het primaire onderwijsproces hoog te houden, focus moet aanbrengen in zijn private activiteiten. Het ROC heeft de regelgeving van OCW vertaald in richtlijnen en opgenomen in een handboek. Het bestuur heeft een onafhankelijke functionaris aangesteld die erop toeziet dat de interne procedures, gedragscodes en instructies overeenstemmen met deze wettelijke bepalingen. De instelling heeft voor projecten die zowel publiek als privaat gefinancierd zijn specifieke richtlijnen opgesteld. Het gebruik ervan wordt met trainingen ondersteund.

Vraag 14

Wat zijn de (wettelijke) mogelijkheden van de overheid om toezicht te houden op de private activiteiten?

De private activiteiten van de onderwijsinstellingen maken geen onderdeel uit van het regulier toezicht van de Inspectie van het Onderwijs. De Inspectie heeft wel de mogelijkheid om incidenteel en thematisch onderzoek uit te voeren naar de private activiteiten. De externe accountant van de instelling controleert aan de hand van het door de minister van OCW opgestelde controleprotocol de private activiteiten. Deze voorschriften zouden kunnen worden aangescherpt.

Vraag 15

Kunnen instellingen worden verplicht alle benodigde informatie aan de onderwijsinspectie te overhandigen?

Graag verwijzen we U voor het antwoord naar de beantwoording van de vragen die u aan het kabinet over het rapport van Algemene Rekenkamer heeft gesteld (Dossierstuk 2011-2012, nr. 2012, D28972, Tweede Kamer).

Vraag 16

Wat wordt ondernomen wanneer bij de controle van private activiteiten door de onderwijsinspectie blijkt dat de kwaliteit van de informatie die de organisaties hierover zelf aanleveren onder de maat is? Op welke punten ontbreekt de meeste informatie? Hoe vaak is de kwaliteit van de aangeleverde informatie niet op orde?

De Inspectie van het Onderwijs heeft de uitvoering van de private activiteiten nog niet voor alle onderwijsinstellingen onderzocht. Wel heeft zij bij individuele onderwijsinstellingen op onderdelen nader onderzoek gedaan. Op dit moment ontwikkelt de Inspectie een toezichtkader voor het toezicht op de private activiteiten. Het ligt op de weg van de minister van OCW om u hierover nader te informeren.

Vraag 17

Kunnen voorbeelden worden gegeven van de verschillende typen bestuurders en de manier waarop zij omgaan met publiek-private activiteiten en het externe toezicht hierop?

Dit heeft de Algemene Rekenkamer niet onderzocht.

**Antwoorden op vragen die de Kamer heeft ingediend n.a.v. de
aanbiedingsbrief bij de achtergrondstudie
“Publieke organisaties en private activiteiten”.**

Vraag 1

Hoe groot is het risico dat publiek geld weglekt bij een publiek-privaat arrangement? Wat zijn de meest waarschijnlijke manieren waarop dit kan gebeuren?

Hoe groot het risico precies is heeft de Algemene Rekenkamer niet onderzocht. Wel kan in het algemeen worden verondersteld dat het risico dat geld weglekt toeneemt wanneer publieke organisaties niet transparant zijn over geldstromen rond private activiteiten en zij deze geldstromen niet duidelijk scheiden van de publieke geldstromen.

Om risico's af te dekken is in de visie van de Algemene Rekenkamer een ordelijke en controleerbare bedrijfsvoering een eerste vereiste. Dit biedt daarnaast een goede basis voor publieke verantwoording.

Vraag 2

Wat is de achterliggende reden dat onderwijsinstellingen privaat geld moeten opzoeken?

De onderwijswetgeving biedt onderwijsinstellingen de vrijheid om, onder voorwaarden, private activiteiten uit te voeren. Het is aan het bestuur van een instelling of van deze vrijheid gebruik wordt gemaakt. Achtereenvolgende kabinetten hebben de samenwerking met private partijen vooral op algemene gronden gestimuleerd: het delen van kennis en het inrichten van opleidingen die daardoor beter aansluiten op de actuele behoefte van het bedrijfsleven. In ons onderzoek heeft Wageningen University aangegeven dat zij private activiteiten onderneemt vanwege de financiële voordelen. Het ROC Midden Nederland noemt met name inhoudelijke motieven om samenwerking aan te gaan met private partijen.

Vraag 3

Zijn er voorbeelden te geven van private geldschieters in de onderwijssector?

De onderwijssector ontvangt financiële middelen uit uiteenlopende bronnen. Behalve de directe bekostiging van OCW vergaren onderwijsinstellingen inkomsten

uit collegegelden, leningen van banken, werk voor collectebusfondsen, bedrijven, decentrale overheden en Europese fondsen voor onderzoek.

9/13

Vraag 4

Wie is er binnen een onderwijsinstelling (eind-)verantwoordelijk voor het vergaren van privaat geld?

Uiteindelijk is bij onderwijsinstellingen het bevoegd bestuur verantwoordelijk voor alle activiteiten van de betreffende instelling. Het bestuur bepaalt of er gebruik gemaakt wordt van de wettelijke vrijheid om private activiteiten uit te voeren en is ook in laatste instantie verantwoordelijk voor de uitvoering en het toezicht hierop.

Vraag 5

Hoe is het toezicht geregeld bij onderwijsinstellingen met betrekking tot het vergaren van privaat geld?

De private activiteiten van de onderwijsinstellingen maken geen onderdeel uit van het regulier toezicht van de Inspectie van het Onderwijs. In lijn met de besturingsfilosofie van het Ministerie van OCW wordt de verantwoordelijkheid voor alle activiteiten van een instelling geheel neergelegd bij het betreffende instellingsbestuur. Een raad van toezicht controleert het bevoegd bestuur. De externe accountant van de onderwijsinstelling controleert of een instelling zich aan de geldende wet- en regelgeving heeft gehouden. Dit doet de accountant aan de hand van het door het Ministerie van OCW opgestelde controleprotocol. Het Ministerie van OCW controleert of voor de jaarrekeningen van elke onderwijsinstelling door de externe accountant een controleverklaring is afgegeven.

Vraag 6

Wat wordt precies bedoeld wanneer wordt gesteld dat "interne en externe toezichthouders geen prioriteit geven aan het toezicht op en de controle van de uitvoering van private activiteiten"? Wordt hier op gecontroleerd? Op welke risico's is geen toezicht? Op welke punten is de controle weinig diepgravend?

In ons onderzoek hebben wij opgemerkt dat de toezichthouders weinig toezichthoudende activiteiten uitvoeren naar de risico's van private activiteiten. De Raden van Toezicht van de instellingen en de Inspectie van het Onderwijs schatten deze risico's lager in dan de risico's op andere gebieden. Bovendien blijkt het lastig om de algemene en abstracte kaders in concrete toetspunten te vertalen. Dit wordt

vooralnog overgelaten aan de interpretatie van instellingen en hun uiteindelijke toetsers, zoals toezichthouders, accountants, de fiscus en de rechterlijke macht.

10/13

Vraag 7

Waar zouden interne toezichthouders beter op moeten toezien?

Het toezicht op instellingen die publiek-private activiteiten ondernemen kan worden verbeterd. Daarbij moet de aandacht zich vooral richten op het spanningsveld tussen wettelijke taken, bedrijfseconomische overwegingen, belangen van stakeholders, de toezichthouder en de politiek. Doorgaans vervult de raad van toezicht in het toezicht op deze afweging een spilfunctie. Hierbij staan de belangen van de instellingen centraal. De raad van toezicht is het enige orgaan dat het totaal van publieke en private activiteiten behoort te overzien en een oordeel kan vellen over de beleids- en bedrijfsmatige afwegingen die door het management worden gemaakt. De raad van toezicht moet eveneens toezien op de opbrengsten, risico's en risicobeheer van publieke en private activiteiten en dient de raad van bestuur bij te sturen indien zij dat nodig acht.

Vraag 8

Waar zouden externe toezichthouders beter op moeten toezien?

Het externe toezicht is (nog) niet ingericht op het inzichtelijk maken van de bijdrage die private activiteiten leveren aan de prestaties van de instellingen, voor de risico's ervan voor de publieke middelen en de publieke taakuitvoering en voor de wijze waarop de private activiteiten zijn ingebed in de bedrijfsvoering van de instellingen. Alleen met dit inzicht kunnen de externe toezichthouders zich een oordeel vormen en zo nodig bijsturen.

Vraag 9

Zijn (onderwijs-)instellingen verplicht om het private geld voor publieke doeleinden te gebruiken?

Het uitvoeren van private activiteiten is alleen toegestaan als er een relatie is met de kerntaken van de instelling.

Vraag 10

Wat is de rol van het Ministerie van OCW? Hoe is deze rol bij andere ministeries geregeld?

Het ministerie stelt vooraf de regels voor private activiteiten vast, stelt het controleprotocol voor de accountantscontrole op en is verantwoordelijk voor het toezicht door de Inspectie van het Onderwijs.

Wij hebben voor ons rapport ook onderzoek gedaan bij de Dienst Wegverkeer en het Kadaster. Deze organisaties vallen onder verantwoordelijkheid van de minister van Infrastructuur en Milieu (IenM). Dit ministerie heeft meer mogelijkheden om de organisaties te sturen in de keuze en uitvoering van de private activiteiten. Dit is geëxpliciteerd in de toezichtsvisie van OCW. De verantwoordelijkheid van de minister van OCW voor het functioneren van deze organisaties is dan ook groter dan die van de minister voor individuele onderwijsinstellingen. De minister van IenM beschikt over een afwegingskader om nieuwe private activiteiten al dan niet goed te keuren. Sinds 1 juli 2012 vallen deze organisaties bovendien onder de werking van de Wet Markt en Overheid.

Vraag 11

Op welke bezuinigingen wordt gedoeld, waardoor scholen op zoek moeten naar private middelen? Waarvoor worden deze private middelen ingezet? Kunnen deze middelen gevolgd worden?

Zoals in het antwoord op vraag 2 is aangegeven, hebben de onderwijsinstellingen de mogelijkheid om private middelen aan te wenden. Wanneer instellingen vinden dat zij een tekort aan middelen hebben om hun publieke taak naar behoren uit te voeren, zullen zij gebruik maken van deze mogelijkheid. De private middelen worden in de onderwijssector vooral verworven door het uitvoeren van onderzoek en het geven van contactonderwijs.

Vraag 12

Hoe vaak gebeurt het dat private middelen nodig zijn om de publieke taak goed te kunnen volbrengen?

Deze vraag kunnen wij niet beantwoorden, omdat dit geen onderdeel uitmaakte van ons onderzoek.

Vraag 13

Op welke risico's doelt de Algemene Rekenkamer bij het op zoek gaan van private middelen? Hoe groot zijn deze risico's? Zijn deze risico's in de praktijk al voorgekomen? Kunnen hier voorbeelden van worden gegeven? Hoe wapenen

scholen zich tegen deze risico's? Hoe kan de wetgever scholen voor deze risico's beschermen?

12/13

Als publieke en private geldstromen binnen één en dezelfde bedrijfsvoering samenvloeien, ontstaan er bepaalde risico's. De Algemene Rekenkamer heeft specifiek gekeken naar de risico's van oneerlijke concurrentie, het financieren van private activiteiten met publieke middelen en risico's met betrekking tot de integriteit. Deze risico's manifesteren zich ook in de praktijkcasus die in het kader van dit rapport zijn onderzocht. Voorbeelden hiervan hebben wij beschreven in onze publicatie. Deze voorbeelden hebben overigens niet alleen betrekking op onderwijsinstellingen.

De wetgever kan de onderwijsinstellingen niet beschermen tegen al deze risico's. Wel zou de wetgever kunnen voorschrijven om in de boekhouding de publieke en private geldstromen in de organisatie en administratie duidelijk van elkaar te scheiden, waardoor de risico's op oneigenlijk gebruik van publieke middelen beter zijn te beheersen. De minister van OCW heeft bewust afgezien van het opnemen van dit voorschrift in de Notitie Helderheid, omdat dit volgens haar te veel administratieve last met zich mee zou brengen.

Vraag 14

Welke problemen ontstaan wanneer instellingen op zoek moeten naar private middelen vanwege bezuinigingen en hiermee de grens tussen privaat en publiek vervaagt? Hoe kan deze grens scherp worden gehouden?

In de regelgeving voor de onderwijssector is expliciet opgenomen dat de onderwijsinstellingen overtuigend moeten aantonen dat private activiteiten meerwaarde opleveren voor de publieke activiteiten van de instelling en niet louter gericht mag zijn op financieel gewin. Dit uitgangspunt komt onder druk te staan als bij private activiteiten het financiële motief steeds meer op de voorgrond komt. Zie het antwoord op vraag 13 voor de vraag hoe de grens scherp kan worden gehouden.

Vraag 15

Welke informatie mist de Kamer, nu zij niet kan vertrouwen op een systeem van toezicht dat zichtbaar maakt of publiek ondernemerschap zorgvuldig wordt uitgevoerd? In hoeverre krijgt de onderwijsinspectie wel toegang tot deze informatie?

De Tweede Kamer mist het zicht op de motieven, aard, omvang en risico's van private activiteiten van onderwijsinstellingen. De Inspectie van het Onderwijs heeft een plan van aanpak opgesteld om het toezicht op de private activiteiten van bekostigde instellingen vorm te geven. Wij verwijzen u naar het antwoord van de minister van OCW op vraag 13 van de door u gestelde vragen over ons rapport voor een verdere toelichting op deze ambitie (Dossierstuk 2012D28972, Tweede Kamer).

Vraag 16

Wordt bestaande regel- en wetgeving aangepast?

Er zijn bij de Algemene Rekenkamer geen inhoudelijke aanpassingen in de wet- en regelgeving bekend met betrekking tot de beleidsruimte van onderwijsinstellingen. Wel wordt in het wetsvoorstel "Wijziging van onder meer de Wet educatie en beroepsonderwijs ten behoeve van het bevorderen van meer doelmatige leerwegen in het beroepsonderwijs en het moderniseren van de bekostiging van het beroepsonderwijs"¹ geregeld dat in alle onderwijssectoren bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld ten aanzien van de besteding van de rijksbijdrage aan private activiteiten ten behoeve van het onderwijs. Hiermee wordt een 'haakje in de wet' aangebracht zodat inhoudelijke voorschriften ten aanzien van private activiteiten in de toekomst relatief eenvoudig kunnen worden ingevoerd.

Vraag 17

Op welke punten moet de onderwijsinspectie meer en/of beter toezicht houden? Hoe geeft de inspectie dat idealiter vorm?

De Inspectie van het Onderwijs heeft een plan van aanpak opgesteld om het toezicht op de private activiteiten van bekostigde instellingen nader vorm te geven. Wij verwijzen u naar de antwoorden van de minister van OCW voor een verdere toelichting op dit plan. De Algemene Rekenkamer zal de uitvoering van dit voornemen met belangstelling volgen.

Vraag 18

Wat ziet de Algemene Rekenkamer als gewenste verdere stappen?

Volgens ons is de wettelijke verankering van sectorale regelingen en een daadwerkelijke versterking van het toezicht door de Inspectie van het Onderwijs van belang.

¹ Tweede Kamer, vergaderjaar 2011–2012, 33 187, nr. 2.